

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 63/2016
03.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари тужиље Ј.Л. из Б., чији је пуномоћник В.М., адвокат из Б., против тужених А.Л. и Б.Л., обе из Б., сада са боравиштем у А., чији је пуномоћник М.А., адвокат из Б., ради оспоравања очинства, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 306/15 од 22.07.2015. године, у седници одржаној 03.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 306/15 од 22.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу П2 9/14 од 15.04.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да сада покојни М.Л. није биолошки отац тужене А.Л. рођене ... године, уписане у матичну књигу рођених у Б. у Р.А. број ... а чија је мајка тужена Б.Л. из Б., те да се наложи матичној служби код које је извршен упис А.Л. брисање уписаног очинства сада покојног М.Л.. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка од 52.500,00 динара увећан за трошкове судске таксе. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженима на име трошкова парничног поступка исплати 66.000,00 динара, док је захтев тужене за надокнаду трошкова парничног поступка у висини судске таксе одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 306/15 од 22.07.2015. године, жалба тужиље је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, побијајући је због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка, због којих се, применом члана 407. став 1. ЗПП, ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, тужила је рођена ... године у Ш., а у матичној књизи рођених за матично подручје Ш. за ... годину под текућим број ... као њен отац уписан је сада покојни М.Л. Тужена А.Л. је рођена ... године у Б., а у матичној књизи рођених у Б. као њен отац је уписан сада покојни М.Л. и то на основу изјаве о признавању очинства која је оверена пред Општинским судом у Богатићу под бројем О 678/95 од 17.05.1995. године. Наведеном изјавом сада покојни М.Л. је признао да је биолошки отац малолетне А.Ш. која је рођена у Б. ... године, од мајке Л. рођене Н. Б. М.Л. је преминуо године, а за наследника на његовој заоставштини оглашена је тужила и то на основу решења Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу О 1680/11 од 08.09.2011. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди да покојни М.Л. није природни отац тужене А.Л. и да се изврши брисање уписаног очинства сада покојног М.Л..

Одредбом члана 56. ставом 2. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2005), прописано је да право на оспоравање очинства имају: дете, мајка, муж мајке и мушкарац који тврди да је отац детета ако истом тужбом тражи утврђење свог очинства.

Одредбом члана 254. став 1. истог закона, прописано је да право на тужбу у спору о материнству и очинству не прелази на наследнике, док је ставом другим истог члана закона, прописано да наследници тужиоца могу наставити већ започети поступак ради утврђивања да је постојао основ за утврђивање или оспоравање материнства или очинства, односно ради поништења признања очинства.

Сагласно наведеном, Породичним законом прописано је ко може да поднесе тужбу у спору за оспоравање очинства и у ком року, као и да право на тужбу не прелази на наследнике, изузев када наследници тужиоца могу наставити већ започети поступак. У конкретном случају, сада покојни М.Л. је уписан у матичну књигу рођених као отац тужене А.Л. и то на основу пуноважне изјаве о признању очинства која је оверена пред Општинским судом у Богатићу под бројем О 678/95 од 17.05.1995. године. Имајући у виду утврђено чињенично стање и да сада покојни М.Л. није покренуо поступак ради оспоравања очинства, то је основан закључак нижестепених судова да тужила, као законски наследник сада покојног М.Л., нема право да поднесе тужбу у овој правној ствари.

Неосновано се ревизијом указује да нема места примени одредбе члана 254. Породичног закона, јер је тужила на основу члана 253. став 1. Породичног закона овлашћена на подношење тужбе, због чега је погрешно примењено материјално право. У конкретном случају, ради се о спору оспоравања очинства, а

не ради се о спору ради поништаја изјаве о признању очинства, стога тужиља, као законски наследник сада покојног М.Л., није активно легитимисана за подношење тужбе у овој правној ствари, применом одредбе члана 254. став 1. у вези члана 56. став 2. и члана 252. Породичног закона.

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, то је Врховни касациони суд одбио, као неосновану, ревизију тужиље и одлучио као у изреци, применом члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**